

Ankenævnets Journal nr.: 2017-0017 - Klage over aflysning af bryllup

Klager havde indgivet klage på vegne af sin datter. I det følgende anvendes blot udtrykket "klager".

Klager havde bestilt et bryllupsarrangement hos indklagede til afholdelse den 3. september 2016.

Klager var ikke i besiddelse af en ordrebekræftelse, men der syntes at være enighed mellem parterne om, at der var indgået en aftale om afvikling af klagers bryllup den 3. september 2016 med 60 gæster til en samlet pris af kr. 60.000,-.

Kort før afviklingen af brylluppet, den 29. august 2016, skrev indklagede til klager og aflyste pga. sygdom i familien afviklingen af brylluppet.

Kort efter aflysningen tilbagebetalte indklagede det indbetalte depositum til klager.

Det lykkedes klager med kort varsel, at få en aftale i stand om afvikling af brylluppet på en nærliggende restaurant.

I brylluppet deltog 68 gæster til en kuvertpris á 1.095,- hertil kom en ekstra time fra 03.00 til 04.00 med fri bar til kr. 6.500,-. I alt kr. 80.960.

Klager havde anført, at klager efterfølgende havde tjekket op på indklagede, og havde kunnet konstatere, at indklagede, trods aflysning overfor klager pga. sygdom i familien, faktisk afholdt et andet arrangement.

Klager ønskede pga. indklagedes meget sene aflysning at få godtgjort differencen mellem den pris, som var aftalt med indklagede og den faktiske pris, som klager afholdt til afvikling af brylluppet på den anden restaurant.

Klager havde taget udgangspunkt i en afrundet pris for brylluppet på kr. 80.000,- og herfra fratrukket de kr. 60.000,-, som var aftalt med indklagede. Klager havde dog nedsat sit differencekrav til kr. 14.460,-, idet der reelt deltog 68 gæster i brylluppet, dvs. 8 flere end det var aftalt med indklagede. Når prisen for disse 8 gæster modregnedes lander klagers differencekrav på kr. 14.460,-.

Indklagede afviste at godtgøre klager nogen difference.

Klagers bemærkninger:

Se sagsfremstillingen ovenfor.

For så vidt angik indklagedes bemærkning om, at brudgommen accepterede aflysningen, havde klager anført, at den manglende dialog/diskussion med indklagede om aflysningen alene skyldtes, at klager fik at vide, at der var tale om aflysning pga. alvorlig sygdom, og klager koncentrerede sig derfor om, med kort varsel, at finde et andet sted. Dette var ikke udtryk for en accept af indklagedes aflysning.

Klager tilbød på et tidspunkt et forlig på kr. 10.000,- som indklagede ikke tog imod, og dette forligstilbud var nu bortfaldet.

Klager fastholdt, at indklagedes begrundelse for aflysningen ikke kunne anses for at være sandfærdig.

Klager fastholdt, at der, på trods indklagedes oplysning om det modsatte, også var aftalt fri bar med indklagede.

Klager undrede sig over indklagedes bemærkninger om, hvilken form for forretning indklagede drev. Hvis indklagede drev en sports- og eventforretning og ikke har selskabslokaler, hvorfor indgik han så en aftale om afvikling af et bryllup?

Klager ønskede få godtgjort en difference på kr. 14.460,-.

Indklagedes bemærkninger:

Indklagede havde anført 3 forhold, som indklagede fandt burde tillægges betydning for Nævnets afgørelse.

Indklagede havde anført, at brudgommen umiddelbart, pr. mail accepterede aflysningen, og sendte indklagede kontonummeret til returnering af depositum. Det fulde depositum blev herefter straks tilbagebetalt. Beløbet var kr. 15.500,- incl. moms.

For det andet var det indklagedes opfattelse, at der aldrig havde eksisteret et kundeforhold mellem klager og undertegnede.

Indklagede havde anført, at indklagede intet kendskab havde til klager, før klager d. 8. oktober 2016 skrev en mail, hvori klager krævede kr. 20.000,- i "kompensation" på vegne af sin datter. Indklagede gjorde i den forbindelse klager opmærksom på, at indklagede fandt såvel klagers henvendelse som klagers krav urimeligt.

Det var indklagedes opfattelse, at klager for en god ordens skyld burde have oplyst i klagen, at klager selv havde foreslået en kompensation på kr. 10.000,-. Dette skete i en mail til indklagede sendt 13. oktober 2016. Klagers krav var derfor efter indklagedes opfattelse kr. 10.000,- og ikke kr. 20.000,-.

For det tredje var det indklagedes opfattelse, at klagers beregning af de ekstraordinære udgifter, baseret på forskellen mellem indklagedes faktura på depositum (60 gæster) og de faktiske, afholdte udgifter ikke var korrekt.

Af dokumentationen fremgik det, at der var et forhøjet antal gæster (68), og en anden sammensætning af arrangementet, til en enhedspris på 1.095 kr. pr gæst. Ved 68 gæster beløb det sig til kr. 74.460,-. Hertil var der bestilt fri bar i tidsrummet 03-04 til 6.800kr.

Der var dermed ikke tale om ekstraordinære udgifter, som blev påført klageren, men derimod et forventeligt udgiftsniveau for 68 gæster.

Yderligere havde indklagede anført, at indklagede helt vil undlade at gå ind i klagers polemik om årsagen til indklagedes aflysning. Klager havde sin fulde ret til at betvivle indklagedes oprigtighed. Det kunne indklagede desværre ikke gøre noget ved. Indklagede kunne kun - endnu en gang - beklage, at indklagede ikke havde ressourcer til at gennemføre arrangementet. Alligevel ville indklagede høfligst tillade sig at afvise kravet om kompensation, uanset beløbets størrelse.

Afslutningsvis havde indklagede oplyst, at indklagedes virksomhed var en sportsklub for vandski og wakeboard. Indklagede rådede ikke over selskabslokaler, tjenere eller køkkenpersonale. Indklagede beskæftigede sig altovervejende med sportsevents, trænings- og musikarrangementer.

Indklagedes fremsatte krav om, at klager ikke havde krav på godtgørelse af det krævede differencebeløb.

Nævnets bemærkninger:

Ankenævnet gav klager medhold.

Det var ubestridt, at indklagede med meget kort varsel aflyste klagers bryllupsfest, uden at dette var begrundet i klagers forhold.

I en sådan situation var det Nævnets opfattelse, at indklagede som den professionelle part var forpligtet til at bistå klager med at finde et andet sted, hvor selskabet kunne holdes. Stedet skulle være af samme kvalitet, standard og i umiddelbar geografisk nærhed. Hvis indklagede ikke var i stand til at anvise et sådant sted, måtte indklagede erstatte klager de rimelige meromkostninger, der var en følge af, at klager med meget kort varsel måtte indgå aftale om at holde selskabet et andet sted.

Henset til, at bryllupsfesten blev aflyst med et varsel på kun fem dage, og at antallet af alternativer i umiddelbar nærhed af indklagede, var meget begrænset, fandt Nævnet, at klager havde krav på erstatning for den rimelige merpris, som klager havde betalt for at holde brylluppet et andet sted.

Afgørelse af 28. februar 2017